

Lezing

DE NIEUWE WERELDRELIGIE

Waregem, 10 oktober 1981

Zohra Noach

© Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze lezing mogen uitsluitend de originele teksten in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding van de bron en de naam van de auteur

Lezing door Zohra Noach: Waregem, 10 oktober 1981

DE NIEUWE WERELDRELIGIE

Ik zal met u gaan spreken over de nieuwe wereldreligie. Stelt u zich niet voor dat ik u een nieuw geloof of een nieuwe sekte of een religie ga brengen, verre van dat. De nieuwe wereldreligie is het licht van de mens; de zeven stralen van de Nieuwe Tijd. Dat is wat de mens heeft meegekregen als bagage, op zijn lange reis vanuit de sferen door de verdichting van de stof, door de materie heen naar het menselijk wezen. zoals wij hier zijn.

Deze lange weg vanuit de sferen in de stof zou niet kunnen bestaan als de mens niet een geestelijke koffer met bagage had, inhoudende: een geestelijk gegeven, een geestelijke achtergrond welke hem door de verdichting van de stof heenvoert op zijn lange weg weer terug naar de sferen. De tussenstations zijn de vele levens die hij vrijwillig moet ondergaan, opdat hij op ieder station, in ieder leven, zijn kleding kan verwisselen, zich kan verfrissen, zich kan vervolmaken om opnieuw toegerust zijn tocht voort te kunnen zetten en wederom terug te kunnen keren.

En zo gaat de spiraal steeds verder. De duizenden levens die een mens moet ondergaan vanuit zijn eigen begrip, vanuit zijn eigen vrije wil en bewustwording heeft hij nodig om zich te kunnen vervolmaken, opdat hij vanuit zijn eigen innerlijk weet dat hij een afschaduwing van het goddelijke zijn is. Het goddelijk zijn wat in hem is, wat in hem bestaat, onsterfelijk, ongrijpbaar in de stof, maar wat hij zich toch bewust kan worden in de stof op deze verre reis.

De nieuwe wereldreligie is de religie van het begrip van de mens dat hij, en alleen hij, deze mens, tot dat goddelijk zijn kan geraken vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid, vanuit zijn eigen macht van de menselijke persoonlijkheid, vanuit zijn eigen hogere wezen: zijn ziel. Eeuwen lang zijn de innerlijke leringen van grote meesters van de hogere mystiek vaak verkeerd geïnterpreteerd en is het begrip dualisme uitgelegd als: hier ben ik en alles wat mij gebeurt is óf de schuld van het hogere, van God, óf van het lagere, de duivel. En de mens stond daar tussenin en dacht persoonlijk geen verantwoordelijkheid hiervoor te hebben. In de Nieuwe Tijd is het begrip doorgedrongen dat alleen de mens verantwoordelijk is voor zijn eigen wezen, zijn eigen zijn, zijn ik, zijn eigen persoonlijkheid.

De komende tijden die over de wereld zullen komen, over deze planeet aarde, zullen tijden zijn die heel veel van de mens zullen vergen. Zij zullen veel veranderingen brengen, niet altijd ten goede. Alles zal veranderen. Maar ook de mens zal moeten veranderen, wil hij kunnen overleven. Verandering betekent ook vernieuwing. De mens die wil overleven zal moeten beschikken over een bepaalde flexibiliteit van de geest. Als hij star vasthoudt aan zijn traditionele geconditioneerdheid, zal hij niet de nodige energie kunnen opbrengen om deze veranderingen te kunnen doorstaan. Vanuit de sferen, waar de lichtwezens de mensheid mogen helpen en steunen, wordt nu hulp gegeven door vele sensitieven, vele mediums en paranormaal begaafden. Maar ook door de gewone mens, die denkt over deze gaven niet te beschikken, maar ze zeer wel in zijn eigen geestelijke bagage bezit, wordt hulp gegeven om te kunnen transformeren, om te kunnen veranderen. De mens van de Nieuwe Tijd die zich moet gaan prepareren op de veranderingen die deze Nieuwe Tijd zal brengen, zal moeten uitgaan van het begrip dat hij zichzelf zal moeten transformeren. Transformeren vanuit de persoonlijkheid. De ik-gerichte persoonlijkheid tot synthese, tot integratie brengen met zijn hogere wezen: zijn ziel. Het contact dat hij innerlijk kan bezitten met zijn hogere wezen, met zijn diepere zelf, zijn wezenlijke ik, doet hem in zichzelf de gebieden ontsluiten van de geest. De wolken van de verdichting van de materie kunnen geopend worden vanuit het bewustzijn, het geestelijk bewustzijn van de mens.

Daarom zoeken overal in de wereld mensen naar goeroes, naar nieuwe sekten, naar nieuwe vormen van leven, nieuwe vormgevingen. Want in de mens van nu, jong of oud, leeft het bewustzijn dat hij moet veranderen, dat hij een nieuwe toekomst tegemoet gaat, dat er een ander gebied voor hem in de geest is dan dat waar hij nu op staat. Dit begrip wordt ons gegeven vanuit de sferen. Vanuit de sferen wordt hulp aan de aarde en haar bewoners gegeven. Het leven eindigt niet met de stoffelijke dood, zoals u weet. De energie-persoonlijkheid van de mens blijft voortbestaan en allen die ons zijn voorgegaan in de dood, verbreken niet de verbindingen met hun nabestaanden, doch blijven in de sfeer van de aarde om te kunnen helpen.

Zelf groeiend naar het licht, doch vanuit de dienstbaarheid, hulp en liefde naar de mens op aarde, zelf steeds hoger stijgend. In wezen voltrekt zich dus op het gebied in de sferen hetzelfde proces wat in ons eigen innerlijk nu ook moet gaan beginnen. Misschien reeds hier en daar is begonnen: de transformatie van de verdichting van de stof. Dus de materialisatie van het geestelijke goed dat de mens bezit: het hoger weten, zijn hogere zelf dat in harmonie moet worden gebracht met zijn ik-persoonlijkheid.

In het jaar 1500 schreef Thérèse van Avila reeds over de innerlijke burcht, de burcht van de ziel. Vijf eeuwen later begint de mens van nu te ontdekken wat daarmee werd bedoeld. De Zeven Stralen van de Nieuwe Tijd, dat zijn de zeven geestelijke gebieden die de mens als geestelijk wezen bezit. In de aura van de mens zijn deze zeven gebieden vertegenwoordigd. De regenboog heeft zeven kleuren. Zeven gebieden, zeven sferen. De mens is de verdichting, de verstoffelijking van dat hoger wezen. Om hem heen leeft zijn magnetisch veld, zijn, etherische persoonlijkheid. Daaromheen heeft hij zijn emotionele gebied, waar zijn emoties zetelen en hem vanuit dat gebied beheersen; daaromheen heeft hij zijn mentale gebied, waar de functie van het brein vandaan komt, het lagere bewustzijn. Eromheen is het groene, astrale gebied, het gebied van de overgang tussen de stof, de materie en de geest. Ook dit gebied is onderverdeeld in hogere en lagere niveaus. Daar boven is het spirituele gebied, het gebied waar hij contact heeft of kan krijgen met dat wat wij God noemen in onszelf.

Dan is er nog het laatste gebied, het paarse gebied. Dat komt tot werkzaamheid wanneer de mens zijn hogere wezen zodanig heeft geïntegreerd in zijn persoonlijkheid dat hij is geworden als de Christus, op zijn eigen niveau, niet op het niveau van de Christus, maar op het niveau wat hij als mens kan bereiken.

De nieuwe wereldreligie omvat dit transformatieproces. Want dit betekent een grote ommekeer in de mens, in het maatschappelijk bestel, in zijn denken, in zijn handelen, in zijn zijn als mens. Door dit transformatieproces, integratieproces, kan de wereld een totaal ander aangezicht krijgen. Dit is de tijd van de verwachting, van begrip dat er een nieuwe tijd zal komen. Dit is de tijd van het weten dat eens de Christus terug zal komen. Wat is de Christus? Is dat de mens Jezus die toen voor ons geleden heeft, geofferd werd? Of is het dat begrip van dat offer, van dat lijden, van die totale integratie van die persoonlijkheid van die mens met zijn hoger wezen?

Het begrip van de nieuwe tijd is dat in ieder mens deze mogelijkheid verborgen ligt. Want de integratie van een hoger wezen in uzelf opent de geestelijke gebieden. Dit betekent dat de mens hierdoor leert innerlijk te schouwen, naar binnen te kijken, contact te krijgen met zijn innerlijke zintuigen, waardoor hij zijn medemens kan helpen, tot steun kan zijn, waardoor hij vanuit de liefde, met gebruik van deze innerlijke zintuigen, zijn medemens tot steun kan zijn. Dit houdt het geestelijk overleven in wat de mens straks nodig zal hebben.

Geestelijk overleven is alleen mogelijk wanneer de mens in zichzelf de lege spiegel kan zijn, zoals in het gedicht waarover zojuist werd gesproken.

De mens die zijn innerlijk niet stil en leeg kan houden als een lege spiegel, is overgeleverd aan de stomen om hem heen, aan de emoties die hem vangen en het lijden, het verdriet wat in ieder leven aanwezig is. De mens die niet tot begrip kan komen dat hij móet trans formeren, dat hij móet zorgen zijn diepste innerlijk als een lege spiegel te laten zijn, kan niet overleven, niet nu, noch ooit anders. De stilte, de klaarheid in uw eigen zelf is de basis van het contact met uzelf. Alles wat om u heen gebeurt, alles wat op u afkomt, alle pijn, alle emoties zijn gebondenheden van uzelf. Want alles waartoe u zelf opening geeft komt op u af. Er kan niets bij u komen wat niet in u aanwezig is. Niets komt uit de kruik wat daar niet inzit.

Het begrip van de nieuwe mens is het begrip dat hij een wezen is dat zich steeds opnieuw transformeert van geest naar stof, van stof naar geest. Maar altijd uiteindelijk die energie-persoonlijkheid is, die al de oude droesem met zich mee draagt uit vele, vele levens; de oude droesem die zich manifesteert als trillingen in uw eigen onderbewustzijn, in uw eigen aura. Deze trillingen ervaart u in uzelf als emotionele gebondenheden. Wat betekent, dat in uzelf de basis ligt voor alles wat u overkomt, alleen in uzelf. Dat niets naar u toe kan komen waar u zelf geen opening voor geeft. Als u hier heel diep over nadenkt dan kunt u begrijpen wat een totale wereldverandering er zal komen wanneer de mens zich bewust wordt van dit gegeven en in zichzelf deze trillingen, deze emotionele gebondenheden tracht te transformeren tot hoger bewustzijn. Heel eenvoudig gezegd betekent het: wanneer u in uzelf haat voelt tegen een bepaald persoon zonder dat u eigenlijk weet waarom, dit een oude haattrilling is uit een vorig leven. Het kan ook zijn, ook al heeft u die persoon in een vorig leven niet ontmoet, dat zijn trillingen u raken in dàt aspect wat daarop antwoord, zodat hetgeen u van die ander naar u toe krijgt hetgene is wat u zelf uitzendt.

Wat doe je nou met zo'n gegeven? Je kunt dat gegeven accepteren, maar dat is niet genoeg. Wat kun je daarmee doen? Het enige wat je daarmee kunt doen, als je zover bent gekomen dat dit kunt begrijpen en accepteren, is dus verder gaan en proberen het te transformeren.

En dat is dan in wezen de nieuwe wereldreligie.

Want als de mens dit vanuit zijn volle bewustzijn accepteert en daarmee gaat werken, kan het niet anders meer dan dat hij gaat veranderen.

Hij kan tot een zodanige diepe zelfanalyse komen waardoor hij zichzelf in een ander licht gaat zien en daardoor ook die ander, juist daarom, in een ander licht kan gaan zien.

Nu is het natuurlijk niet zo dat door dit begrip en door het proberen deze trillingen in uzelf te transformeren zo maar ineens een nieuwe wereld geboren wordt, een nieuw maatschappelijk bestel, een ander sociaal maatschappelijk begrip, patroon, dat kan niet. Maar het is wel het begin daarvan. Als gevolg van dit transformatieproces dat de mens in zichzelf zal proberen, ermee zal gaan werken, komt er als beloning de verandering van zijn etherisch lichaam, zijn etherisch wezen; de mens zal dan veranderen. Ik weet zeker dat voordat u ooit met meditatie of met dergelijke lezingen in contact was geweest, u anders leefde en dacht en handelde dan nu. En hoewel wij allen altijd weer uitglijden op dit pad, gaan wij toch steeds weer een stapje vooruit. Dit betekent dus, dat wij, zoals wij hier zijn veranderen en al veranderd zijn in vergelijking met voordat wij ooit hiermee in aanraking waren geweest.

Deze verandering, die zich vooral in uw etherisch lichaam voltrekt, dus in uw geestelijk wezen, veroorzaakt dat u gevoeliger, sensitiever wordt voor uw eigen innerlijke gaven, voor uw eigen innerlijk contact met het kosmische om ons heen. Dit heeft weer tot gevolg dat u door dit begrip, door dit hogere contact, dit meerdere contact, tot meer belichting komt van de eigen geest wat uiteindelijk leidt tot grotere verlichting. Geen mens hoeft de hele wereld over te steken om bij een goeroe verlichting te halen. Voor sommige mensen is dat heel goed, en die hebben daar baat bij, maar eigenlijk is het verspilling van energie, en, praktisch gezien, van geld, want: gratis komt u er ook niet. De verlichting zit in onszelf. Die kunnen wij er zelf uithalen. Als u mij gevolgd bent op deze cirkel die ik u gaf, dan begrijpt u dus dat u, ik, wij allen de kracht en de macht bezitten in onszelf om het hogere wezen, genaamd “de mens” te worden.

Waar wil ik in deze voordracht naartoe?

Ik heb in mij zelf de opdracht gehoord, vanuit mijn contact met mijn hogere wezen, met de begeleiding die ik daarbij ontvangen mag, dat ik de mensen tot begrip, tot bewustzijn van het eigen licht moet brengen. Dat ik de mensen moet laten zien, laten horen en laten voelen dat het licht, dat de verlichting in uzelf zit. Dat u wel wegwijzers nodig zult hebben, dat u wel lampjes voor uw voet mag hebben: meditaties en voordrachten, maar dat de schoonheid van dat wat wij God noemen in ons eigen innerlijk zit. In alles wat leeft, in de eenheid der dingen, in het licht van het bewustzijn en bovenal in de liefde, die de verbinding is. Liefde, wat doet de mens op dit moment met het woord liefde? Als u de krant leest, als u de tv aanzet of de radio, dan komt u niets dan negativiteit, lijden, macht, wreedheid, haat tegen. Waarom gebeurt dit? Omdat de mens die hiermee bezig is zichzelf niet heeft herkend en nog minder erkend als het hoger wezen en zeker niet zijn medemens.

Zolang de mens niet zichzelf herkent, en daardoor erkent als dit hogere wezen, zal hij nooit een medemens als zodanig kunnen herkennen en erkennen.

Dan zal hij nooit weten, nooit voelen dat hij een onverbreekelijk geheel is; dat ieder mens een vonkje is, ontsproten uit dat grote kosmische vuur er uit springend, zich verdichtend door de sferen in de stof, teruggaand door de sferen naar het vuur.

En toch zal dit begrip eens deze wereld moeten redden van de totale ondergang, van de totale catastrofe. Waar begint dat begrip, begint het bij hen die op de regeringszets zitten? Nee, het begint bij de eenvoudige mens, de mens van de straat, de gewone mens zoals wij allen zijn. Het zal zich verbreiden als een olievlek, als een sneeuwbal, als een steen in het water waar de rimpels de kringen omheen vormen. En dit is het wezenlijke, het werkelijke begrip van de Nieuwe Tijd en de nieuwe wereldreligie: de zeven stralen van de mens, het licht van de mens. Het is ook het begrip, dat zolang een mens zich laat beheersen, overheersen door zijn lagere emoties waar hij geen greep op heeft, waar hij geen meester over kan zijn, hij geen contact kan krijgen met zijn hogere zelf. Hij zal eerst vanuit die persoonlijkheid die hij is zelfkritiek, zelfdiscipline, meesterschap over zijn eigen emoties moeten verkrijgen voordat hij tot wezenlijk contact kan komen met die hogere mens die hij ook is. En voilà, heeft hij dat contact tot stand gebracht door levens van lijden, door ervaringen hoe het niet moet, dan zal hij die sensitieve worden, die innerlijk schouwende, de geestelijk veranderende mens die nu gevormd wordt die in de toekomst zal komen. Dit begrip vergt het besef dat wij niet op de oude voet kunnen doorgaan; de oude voet van gebondenheden aan tradities, aan oude normen, aan zinloze vormgeving. Dat de mens van nu vanuit dit begrip van hoger weten nieuwe vormen moet zoeken, nieuwe vormgevingen moet zoeken waarin hij zichzelf kan manifesteren vanuit deze harmonie, deze integratie met zijn hoger wezen.

Nieuwe vormgeving omvattend: uw voedsel, uw denken, uw handelen, uw taal uw hele wezen; omvattend: respect, begrip en liefde. En het is een groei, stap voor stap. Wij allen hebben op onze eigen weg en in ons eigen krachtveld dat ieder heeft, een, mate van kracht meegekregen om hier mee te werken. Ik wilde besluiten met de laatste strofe van het gedicht wat ik heb gemaakt:

“Zoals dit goddelijk zijn ons tot volmaaktheid zal voeren
door het licht van de geest, de zonnevloed van de liefde
in de macht van de persoonlijkheid.”

De liefde geïntegreerd in de macht van dat "ik-wezen", van de persoonlijkheid van de mens. De vrije wil van de mens is de macht, dat is de hoogste macht, de hoogste kracht die de mens heeft gekregen.

"Eens zal deze straal van licht de hele mensheid omvatten.
Dan zal zij zijn een piramide van licht,
waarvan de top zal reiken tot in de sferen."

Wat betekent dit? Dit betekent dat wanneer zij een piramide van licht zal zijn geworden, door de liefde in de macht van de persoonlijkheid, de mens veranderd zal zijn van de stoffelijke mens die hij is tot het etherisch wezen wat er dan uit hem zal zijn geworden. Ik denk dat dit nog wel enkele honderden jaren zal vergen, maar dat wij er nu aan moeten en kunnen beginnen, daar wij nu op het punt zijn gekomen dat ons bewustzijn dit kan accepteren. Ons bewustzijn blijft niet meer steken in de dualiteit van goed en slecht, van God en duivel, maar is gekomen tot de synthese van het hogere in de persoonlijkheid, in de macht van de persoonlijkheid.

"Zo willen wij werken aan het herstel van het plan op aarde,
door het licht, de liefde en de macht van de menselijke persoonlijkheid."

Dank u. Hoewel de voordracht kort is geweest hoop ik dat zij u veel zal hebben gegeven en hoop ik vooral op een gesprek van u en mij; vragen die u wilt stellen en antwoorden die mij worden doorgegeven.

Vragen en antwoorden.

Vraag: Mevrouw, u had het over verschillende levens die de mens beleeft, komt er nooit een eind aan die cyclus?

Antwoord: Leven na leven komt de mens terug om zich te vervolmaken. Eens bereikt hij een bepaalde graad van volmaaktheid en hoeft dan niet meer te reïncarneren. Degenen die deze graad van volmaaktheid hebben bereikt zijn zij die wij de Meesters noemen. Doch de Meesters hebben door deze graad van volmaaktheid in zichzelf het hoogste dienaarschap verworven. Dit betekent dat zij wederom terug willen keren om de mensheid verder te helpen. Dat zijn die grote geesten die op aarde zijn en de mens ten voorbeeld zijn. En zo zijn er velen geweest.

De graad van volmaaktheid van ieder mens hangt af van het geestelijk niveau dat hij bezit en bereiken kan in de levens die hem worden gegeven. Wanneer dat punt bereikt wordt weet ik niet. Dat zal voor ieder mens verschillend zijn.

Vraag: U sprak over die lege spiegel, kunt u daar iets meer over zeggen, want ik heb het niet zo goed begrepen. Dus uw eigen leven noemt u leven als een lege spiegel?

Antwoord: Daarmee wordt bedoeld dat de emoties die de mens dagelijks heeft en krijgt van anderen via gebeurtenissen, hem niet mogen raken. Theresia van Avila noemde dat de diepste innerlijke spiegel, want daar brandt het Godslampje, het vlammetje wat niet mag flikkeren, dat in constante rust moet zijn wil een mens geestelijk in harmonie blijven, begrijpt u dat? Als je je heel diep innerlijk laat raken door alles wat er gebeurt, dan zul je zijn als een riet in de wind. Het is ook de oorzaak van de ziekten en de stress, van de fysieke verstoringen die wij hebben.

Soms moet je vele levens lang door lijden heen om tot dat punt van stilte in jezelf te kunnen komen. Soms moet je een leven hebben waarin je door de storm heen moet gaan om tot het begrip te komen dat het uiterlijkheden zijn, dat het niet je ware zelf is. Dat je ware zelf hier diep in jezelf verborgen zit en dat je dat niet mag opofferen aan dat wat van buitenaf op je afkomt. Dat je jezelf moet liefhebben en moet achten. En als je jezelf lief hebt en acht, dan zul je niet toelaten dat een ander je kan kwetsen, kan neerhalen, kan breken, kan vertrappen. Want ieder van ons is zelf het goddelijke. Als je toelaat dat een ander in jezelf dat goddelijke raakt, dan verraad je God.

Vraag: Theresia van Avila en Johannes van het Kruis hebben een donkere tunnel doorgemaakt; maakt ieder zo'n donkere tunnel mee, waardoor hij hoger komt?

Antwoord: Ieder mens maakt zijn eigen tunnel mee. Ieder mens maakt een donkere tijd mee. De ervaring van het lijden geeft steeds hoger bewustzijn, geeft meer begrip. Een mens die veel geleden heeft kan, wanneer hij zich niet door zijn negatieve aspecten in zijn persoonlijkheid laat overheersen, een mens vol begrip worden, van mildheid en liefde voor een ander.

Laat hij zich negatief beheersen door zijn negatieve aspecten dan zal hij vol bitterheid worden en een ander nooit kunnen begrijpen, nooit kunnen helpen. En dat is weer die dualiteit die wij onszelf hebben geschapen. Wat doen wij met de macht van de persoonlijkheid, met onze eigen vrije wil.

Gebruiken wij dat positief of gebruiken wij dat negatief. En als we verder gaan komen we bij: wat is positief en wat is negatief. In wezen is alles neutraal, zijn alle aspecten zelfs neutraal. Alleen het gebruik ervan geeft aan of het positief of negatief is.

Vraag: Zohra, mag ik aannemen, als ik dat zo hoor, moeten we dan niet meer op onze gevoelens en onze intuïtie voortgaan dan al dat verstandelijke?

Antwoord: De intuïtie is de stoffelijke manifestatie van het geweten. Het geweten is het kompas van de mens.

De westerse mens heeft het contact met zijn intuïtie niet helemaal verloren, maar heeft het niet zodanig in zichzelf aanwezig als de oosterling.

De oosterling heeft deze intuïtie gebruikt om te handelen met zijn persoonlijkheid vanuit de emotie, vanuit de emotie vanuit de emotionele geestelijke gebieden, waardoor hij zichzelf een wereld heeft geschapen waarin alleen de emoties hoogtij vieren. Neem b.v. de heer Khomeini.

De westerse mens heeft door het rationeel worden van zijn breinfunctie, met zijn technieken, het contact met zijn intuïtie terzijde geschoven als zijnde minderwaardig, geschikt voor natuurmensen, voor primitieven. Bij beide mankeert dus iets; de oosterling gebruikt niet zijn hogere breinfunctie en de westerling verwerpt de intuïtie. Met deze nieuwe aanbreekende tijd, de tijd dus van de nieuwe wereldreligie, is het mogelijk om beide te verbinden, en dat is wat ik u zei, daaruit ontstaat een nieuw mens; een mens met een dimensie erbij, een mens die zich bewust is van die dimensie die hij ook nog bezit.

Vraag: Hebben gedachten een grote invloed op je omgeving?

Antwoord: De verantwoordelijkheid van je gedachten is ontzettend groot.

Je kan een hele zaal vergiftigen; als je in deze zaal allemaal op hetzelfde moment iets negatiefs denkt is dat een stinkende krater vol afschuwelijke zwavel. Dat is dan wat men de hel noemt. Een gebed b.v., ik heb veel mensen zien bidden. De meeste mensen zitten in de kerk omdat ze moeten want dat hoort bij het geloof. De gedachten gaan dus ook zodanig, of men denkt aan wat men zal gaan doen. En als de consecratie komt gaan de mensen bidden, bidden om eigen gewin, dus egoïstisch, in plaats een seconde van stilte in zichzelf. Dan zie je heel lelijke dingen omhooggaan. Soms zie je gebeden die minder egoïstisch zijn en dan zijn het witte vogeltjes, witte vlindertjes. Maar als ze niet onpersoonlijk genoeg, liefdevol gericht zijn vallen ze ook weer naar beneden.

Als ze onpersoonlijk liefdevol gericht zijn stijgen ze heel hoog, dan stijgen ze tot in de hoogste sferen. Dus zelfs een gebed, juist een gebed moet heel bewust vanuit het begrip dat die mens zelf een hoger wezen is, gericht worden. Dat zijn zo de beslommingen van een helderziende; iets voor een nieuw boek.

Vraag: Hoe kunt u gestoorden helpen?

Antwoord: Door hem eerst tot rust te brengen en te zeggen dat hij niet psychisch gestoord is. Ten tweede door hem heel langzaam uit te leggen wat er met, hem aan de hand is. Of hij zich dan al of niet zal afsluiten hangt af van hoe je het brengt, hoe je dit een dergelijk persoon laat weten. Als je dat heel plotseling doet en zegt: er is helemaal niets met je aan de hand, je bent alleen maar helderziend, je hebt vroeger ook al geleefd, nu ja, dan wordt hij nog verstoorder dan hij al is. Dus je moet dat liefdevol en tactvol brengen en met begrip.

Ik heb in de praktijk heel vaak mensen die heel duidelijk in zichzelf bezig zijn met oude trillingen vanuit een vorig leven en ik kan echt niet tegen iedereen zeggen: maar u bent met uw reïncarnatie bezig, want dan klagen ze me misschien bij de politie aan dat ik krankzinnig ben of zo.

Vraag: Ik ken iemand die niet kan functioneren in de maatschappij. Wat kun je voor zo iemand doen?

Antwoord: Iemand zou hem duidelijk moeten maken, waarom hij niet past in de maatschappij. Hij heeft dat contact met zijn hogere zelf niet geïntegreerd in zijn persoonlijkheid, zijn dagelijkse persoonlijkheid. Hij mist het begrip wat tot die integratie kan leiden. Hij kan geen synthese maken tussen die twee.

Als hij een goede begeleiding heeft van een psycholoog of een psychotherapeut of van een gewoon mens die dit wel weet, dan kan hij tot veel meer begrip komen en begrip is de sleutel van het zijn. Dan worden zijn gedachten ook anders, waardoor hij ook anders gaat handelen en zich anders gaat voelen.

Vraag: Mag je dat zo maar doen. Ze hebben in therapieën al van alles geprobeerd.

Antwoord: Maar die therapieën zijn allemaal gericht op het ik-wezen van de mens, niet op zijn hogere persoonlijkheid, daar komt hij niet mee verder.

Als u een gesprek kunt beginnen over wat hij in wezen is, dan kan het of aanslaan, of soms is zo'n mens te bang en dan, zal hij het weigeren. Dat is zijn vrije wil, zijn goed recht.

Vraag: Incarneert een ziel met opzet als een persoonlijkheid met een moeilijk karakter?

Antwoord: De ziel die incarneert in de persoon die een moeilijk karakter heeft, kiest dat juist om bepaalde aspecten te kunnen vervolmaken. Hij kiest zijn ouders zelf. Hij neemt dus de combinatie van de biologische eigenschappen die in de baby vorm zullen aannemen en hij kiest juist die persoonlijkheid om bepaalde aspecten van zichzelf te kunnen vervolmaken. Hij moet zichzelf vervolmaken en hij heeft die aspecten dan nodig met die biologische eigenschappen om dat te kunnen doen. Dat is dus zijn louteringsvuur (zijn tunnel).

Vraag: Je hebt in voorgaande levens toch ook aspecten vervolmaakt. Hoe zit het daar dan mee?

Antwoord: In het leven waarin hij bepaalde verdiensten heeft opgebouwd, heeft hij bepaalde aspecten dus moeten vervolmaken; heeft hij die aspecten getransformeerd. In dat andere leven, dat hij dan kiest - die baby met dat moeilijke karakter - zal hij weer nieuwe aspecten moeten gaan leren transformeren. Dus zo wordt zijn som - zijn geheel - steeds breder, steeds volmaakter. Het heeft honderden aspecten.

In dit leven kan hij een paar aspecten transformeren en tot een bepaalde graad van vervolmaking komen. In een volgend leven zal hij misschien diezelfde weer oppakken of andere aspecten moeten transformeren. Dus zo gaat hij steeds verder. Als hij in een bepaald leven vanuit zijn persoonlijkheid, vanuit zijn vrije wil, het niet heeft opgepakt zoals hij zich voorgesteld had en beloofd, toen hij incarneerde, dan zal hij het in een volgend leven nog moeilijker hebben.

Vraag: Kan de mens reïncarneren in de vorm van een dier?

Antwoord: Dat kan niet, want een dier heeft geen onsterfelijke ziel. Mij is gezegd, dat dat een verkeerde interpretatie is geweest van een bepaalde esoterische lering.

De esoterische lering dat de mens de persoonlijkheid door zijn eigen macht of onbegrip geestelijk kan verslechteren, zodanig dat hij als een dier kan gaan leven, als een dier kan zijn. Dat wil nog niet zeggen dat hij een dier wordt.

Vraag: Valt na de overgang van dieren, hun geestelijke vorm dan ook uiteen?

Antwoord: Een kat of een hond, die blijven ook. Ik kom vaak in mijn geestelijke reizen dieren tegen, ook wel dieren die ik gekend heb en die ik herken, die allang dood zijn. Alles wat leeft blijft bestaan. Dat is toch ook energie, dat kan niet weg. Waar zou het heen moeten? Dus het is op een bepaalde manier ook onsterfelijk, zeker wel, maar het heeft geen ziel. Het heeft geen geest. Het is dus geen hoger wezen. Het is wel energie, een complex van energietrillingen, dat wel en dat is onsterfelijk. Maar een menselijk complex van energietrillingen heeft bewustzijn, zelfbewustzijn, en dat heeft een dier niet en dat is ook in de sferen het verschil.

Vraag: Kunt u iets meer zeggen over het feit dat een mens een ziel heeft en een dier een groepsziel?

Antwoord: Ik weet niet of u die film "De Waterschapsheuvel" hebt gezien. Dat is eigenlijk een heel mooie mystieke film. Daarin kun je zien dat de dieren een groepsziel hebben. En deze groepsziel is een wezen, is een onsterfelijk wezen, waardoor dus die energie - die bundelingen van energieën - ook onsterfelijk zijn, want zij zijn onderdelen van die ene groepsgeest.

Misschien zult u het niet geloven, maar in mijn tuin, en niet alleen in mijn tuin, maar overal, hebben de bomen een wezen. Zij hebben een energie wezen. Ik heb een boek geschreven waarin die wezens in de tuin allemaal een naam hebben. Zij hebben allemaal een naam die iets betekent.

Er zijn kabouters, er zijn elfjes, en die bestaan echt, dat is geen fantasie en het zijn geen dromen. Ze zijn er werkelijk. In het Christendom werd dit alles gedoodverfd met duivelswerk. Maar in wezen is het alleen Gods liefde, want alles wat leeft, alles wat levend is, herbergt Gods liefde, is God, dus ook bomen en bloemen, dieren en zelfs mineralen. Alles op het eigen niveau, dat wel.

Deze begrippen behoren ook bij de Nieuwe Tijd. Zij horen bij het geëvolueerde bewustzijn van de mens. De mensen die vroeger op het land werkten, eeuwen geleden, die wisten het wel. Daar hoefde je heus niet geleerd voor te zijn.

Maar nu is het zo dat alleen de mensen met een geëvolueerd bewustzijn het kunnen accepteren. Niets veranderlijker dan de mens.

Vraag: Is er in alles bewustzijn?

Antwoord: Er is mij gezegd, dat in de eerste tijden het leven in de stof was, in de mineralen, daarna in de levende organismen. Zo kwam het verder tot in de mens. Toen de vorm, het levende organisme, zodanig was, dat het een ziel kon herbergen, toen kwamen de gevallen engelen.

Wij noemen dit alleen "gevallen" engelen, omdat zij besloten te incarneren. Lucifer kreeg de hoge moed, om vanuit het aspect "Hoogmoed" die val te maken en de engelen mee te nemen. Maar deze val heeft geleid tot het leven der mensen. Zonder die val had de mens niet kunnen zijn. Ik weet niet hoe ik dit anders moet uitleggen.

Vraag: Iemand die zelfmoord pleegt, reïncarneert die vlugger?

Antwoord: Soms, dat is niet altijd zo, dat hangt van zijn bewustzijn af. Als hij begrijpt dat hij het leven van die zelfmoord kan transformeren door een nieuw leven te leven, dan zal hij vlugger incarneren.

Krijgt hij in de sferen dat bewustzijn niet, dan zal het langer duren. Dan zal hij in de sferen de hulp moeten krijgen van andere lichtwezens die hem langzaam tot dat begrip brengen. Je kunt niet generaliseren.

Vraag: Heksen werden vroeger vervolgd. Waren dat eigenlijk geen helderzienden?

Antwoord: Dat waren helderzienden. Zij waren zich dat niet altijd bewust. Het was heel gevaarlijk om in vroeger eeuwen helderziend te zijn, want dan werd je verbrand en gefolterd en weet ik wat voor moois meer. In de laatste Bres staat een heel interessant artikel over de erfenis van de mensheid, het paranormale aspect. Dat deze erfenis bijna tot op de bodem vernietigd is door de mens zelf. Uit angst, alleen maar uit angst, angst voor het onbekende, angst voor het geestelijke, angst voor het innerlijk.

De mens van nu heeft een geëvolueerd bewustzijn. Hij moet deze angst naast zich neerleggen, want deze angst versluiert zijn gaven, zijn geboorterecht. Zijn kunnen en zijn opdracht.

Want ieder mens die deze gave heeft, zal hem gebruiken ten behoeve van zijn medemens. Wanneer u dit niet doet uit angst, zondigt u tegen de liefde.

Vraag: Dus wanneer je deze gave hebt, dan moet je deze zonder meer gebruiken?

Antwoord: Het hangt ervan af, wat u ermee doet. Gaat u het meteen van de daken schreeuwen, gaat u iedereen goede raad geven, gaat u tegen iedereen zeggen: je moet dit en je moet dat, dan werkt u daar verkeerd mee. De gaven moeten heel voorzichtig en met liefde begeleid worden. De mens die geen magie wil bedrijven, maar alleen eerlijk met liefde, met zijn gave wil werken, moet een ander niet de wet opleggen. Die mens moet de ander zijn eigen vrije wil gunnen.

Vraag: Moet je met kankerpatiënten over hun ziekte praten, zelfs als ze weten dat ze dit hebben?

Antwoord: Daar kunt u toch gewoon mee praten over wat u in uzelf voelt. Dat is niet verkeerd. Alleen wanneer u een ander uw wil oplegt, is dat verkeerd. Maar u heeft wel het recht om over wat u in uzelf voelt, te spreken. Net als die ander het recht heeft om het wel of niet aan te horen.

Vraag: Is het niet onaangenaam voor de omgeving om als een moeilijk persoon te incarneren?

Antwoord: Maar als u kiest om een moeilijk persoon te zijn, dan heeft u dat gekozen met een bepaalde bedoeling. Dan heeft u dat gekozen om juist die moeilijke eigenschappen te kunnen transformeren, want als u niet kiest om die moeilijke persoon te zijn, dan kunt u die eigenschappen ook niet transformeren, want die komen dan niet aan de oppervlakte.

Vraag: Maar dan doe je een ander misschien veel pijn.

Antwoord: Maar dat doet die persoonlijkheid. Dat is de manier waarop u ermee omgaat. Dat is wat in dat gedicht staat: de macht van de persoonlijkheid. U heeft zelf de macht om op een positieve of een negatieve manier met die eigenschappen om te gaan. Gaat u daar zodanig mee om, dat u een ander daarmee niet kwetst, dan transformeert u die moeilijke eigenschappen tot schoonheid. Dan heeft u in een volgend leven die moeilijke eigenschappen tenminste niet meer.

Die weg van transformatie, dat is natuurlijk een lange weg en die heeft bepaalde ups en downs. Soms is het twee stappen naar achter, twee stappen naar voren. U moet daarmee bezig blijven.